

JURYRAPPORT | Witte Anjer Prijs 2024

Datum: 19 april 2024

Notulen: Lisa Schaeffer, BKB | Het Campagnebureau

Dit jaar bestaat de jury uit:

Leo Beulen: is luitenant-generaal buiten dienst van de Koninklijke Landmacht en voorzitter van de Raad van Toezicht van ECHOS Homes. Leo was van 24 maart 2016 tot 28 augustus 2019 commandant Landstrijdkrachten.

Sterre van den Boogaard: won in 2023 de Witte Anjer Prijs met het initiatief 'Boots on the Ground'. Sterre begint in augustus 2024 aan de KMS in Ermelo.

Ruben Lindenhovius: won in 2023 de Witte Anjer Prijs met het initiatief 'Boots on the Ground'. Ruben is werkzaam als hondengeleider bij de Koninklijke Luchtmacht.

Marieke van Schijndel: is directeur-bestuurder van het Vfonds en was voorheen directeur-bestuurder van het Museum Catharijneconvent.

Angeliën Eijsink: voormalig woordvoerder Defensie in de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Is voorzitter van de jury, lid van Nationaal Comité Veteranendag en betrokken bij diverse veteranenorganisaties.

De door de jury geselecteerde 20 genomineerden voor de Witte Anjer Prijs 2024 (in alfabetische volgorde) zijn:

- Arie Blokland
- Patrick Boezaard
- Maurice van Dreumel
- Freddy Boonstra
- Martin van Daalen
- Paul Gommers
- Jordy Hilt
- Sandra Hoekman
- Stephanie Hulsman
- Renaldo Ishaak en Robin Imthorn
- Olaf Nijeboer
- Janny Koerts
- Cynthia Lewakabessy
- Marianne Pragt-Lankhuizen
- Arno Roos
- Jos Rozenburg
- Monty Swart
- Carla de Vet
- Henk Teunis
- Marco Warmelink

Aandragers

Dit jaar zijn de genomineerden aangedragen door het algemene publiek: van vereniging tot echtgenoot, van veteranen ombudsman tot vriend. We hebben alle aandragers gevraagd om weloverwogen en goed omschreven nominaties in te dienen. In totaal hebben wij **81** nominaties ontvangen voor **73** personen.

De jury beoordeelt de nominaties aan de hand van deze criteria:

1. **De aard van de activiteiten:** wat doet iemand precies voor veteranen? Hoe belangrijk, onmisbaar en uniek is dat?
2. **De achtergrond van de genomineerde:** wat valt op aan het verhaal van de genomineerde? Is de inzet van deze persoon onderdeel van zijn of haar werk of is het op vrijwillige basis? Heeft de achtergrond van de genomineerde invloed op de bijdrage die hij/zij levert aan de veteranen gemeenschap?
3. **Impact op anderen:** de motiverende, stimulerende werking en/of impact die het geven van deze prijs aan deze persoon op anderen zou hebben.
4. **De voordrager:** hoe was de nominatie onderbouwd door de voordrager?

Tijdens het juryberaad zijn alle nominaties aan de hand van deze richtlijnen besproken. De winnaar werd pas gekozen nadat de jury tot een gezamenlijk besluit is gekomen.

Voorwaarden voor nominatie:

- Je kunt slechts 1 keer genomineerd worden voor de Witte Anjer Prijs. Uitzonderingen zijn mogelijk indien er nieuwe omstandigheden zijn waarin de genomineerde wordt aangedragen.
- Winnaars van voorgaande jaren worden daardoor ook niet meegenomen door de jury. Dit zijn: Dennis en Mariska van der Kraats, Herman Pestman, Maaïke Hoogewoning, wijlen Nona Jansen-Salakory, Ruben Lindenhovius en Sterre van den Boogaard.
- Je kunt alleen personen nomineren, geen organisaties. De individuen mogen natuurlijk wel verbonden zijn aan een organisatie.
- Het is géén vereiste dat de genomineerde zelf een veteraan is.
- Nominaties worden alleen meegenomen als het aanmeldformulier volledig is ingevuld.
- De jury rekent het aantal keer dat iemand genomineerd wordt niet per se mee als doorslaggevende factor.

Allereerst voor alle genomineerden geldt deze boodschap:

“Namens het Nationaal Comité Veteranendag en de jury van de Witte Anjer Prijs 2024 willen wij u bedanken voor uw inzet voor de erkenning en waardering van veteranen. De Witte Anjer Prijs is bedoeld om mensen te bedanken die een speciale rol spelen in het leven van veteranen en hun naasten. Wij zijn overweldigd door de ruim 80 nominaties die wij hebben ontvangen. We hebben veel bijzondere verhalen gelezen, die ons allen geraakt en ontroerd hebben. De inspanningen voor erkenning en waardering van veteranen, zowel op persoonlijk niveau als op grotere schaal, worden zeer gewaardeerd. Het feit dat u bent aangedragen voor de Witte Anjer Prijs is al een groot compliment op zich, en daar mag u ongelooflijk trots op zijn.”

Uitslag juryberaad:

Tijdens het juryberaad zijn alle nominaties aan de hand van de hierboven beschreven richtlijnen besproken. De

winnaar is unaniem gekozen door de jury: Maurice (Bassie) van Dreumel voor zijn voorbeeldfunctie van zijn eeuwigdurende kameraadschap die hij al 16 jaar toont aan zijn mede veteranen, kameraden en aan de families van de omgekomen militairen tijdens hun missie in Afghanistan in 2008. De jury is bijzonder geraakt door de voordracht van de vader van de omgekomen Mark Schouwink, door het feit dat hij na 16 jaar nog steeds zoveel steun ontvangt van Maurice van Dreumel en zijn collega's uit de eenheid, een verbinding met hen voelt en dat hij als vader ondanks zijn grote verdriet deze waardering naar Maurice van Dreumel uit in de vorm van deze nominatie.

Onderbouwing Jury:

De voordrager

- Uit de voordracht van de aandrager van deze nominatie, Gerard Schouwink (de vader van Mark Schouwink die om het leven kwam in Afghanistan) blijkt de waardering voor Maurice zijn kameraadschap aan het thuisfront. Uit de voordracht lees je de woorden van een vader die zijn zoon is kwijtgeraakt en zijn dankbaarheid voor de steun, waardering en erkenning die hij in de loop van 16 jaar heeft ontvangen om hiermee om te gaan.
- De voordracht van Gerard Schouwink, maar ook het naslagwerk dat Gerard biedt met zijn website voor zijn zoon en de eenheid laat zien hoe sterk de kameraadschap nog tot de dag van vandaag is: <https://www.markschouwink.nl/>

De achtergrond van de genomineerde

- Maurice werkt al ruim 31 jaar bij Defensie, is diverse keren in zijn loopbaan op uitzending geweest en is nu werkzaam in een administratieve functie bij Defensie. In 2008 werd hij voor de vierde keer uitgezonden, dit keer naar Afghanistan, als Opvolgend Pelotonscommandant. Het werd een uitzending die een grote invloed zou hebben op het verdere verloop van zijn leven. Op 18 april, om 07:36 lokale tijd, reed een voertuig van zijn peloton op een bermbom. Luitenant Dennis van Uhm, en soldaat Mark Schouwink kwamen hierbij om het leven. Twee andere Pelotonsleden, Toninho Norden en Roger Hack raakten zwaargewond.

De aard van de activiteiten

- Adjudant Maurice van Dreumel zet zich al 16 jaar 'onzichtbaar' in voor de veteranen uit zijn eenheid en de familie en nabestaanden van zijn kameraden Mark Schouwink en Dennis van Uhm. Tot op de dag van vandaag houdt hij contact met zijn eenheid.
- Zijn onzichtbare werk uit zich door zijn persoonlijke contact met de ouders van Mark en Dennis, zijn aanwezigheid bij de jaarlijkse herdenkingen 'de Bloemengroet' en de uitingen die de eenheid en de nabestaanden geven aan hun gezamenlijke verlies. Zo komen ze jaarlijks samen, houdt Gerard Schouwink een website voor de memorabele momenten bij en hebben ze samen een tattoo gezet, Maurice van Dreumel op zijn bovenarm, anderen uit de eenheid weer op andere plekken.
- Maar ook de ondersteuning die Maurice biedt aan zijn kameraden die gewond raakten, tonen zijn kameraadschap naar zijn eenheid: hij speelde een hoofdrol in de film over het leven van Toninho, die door de explosie in een rolstoel belandde. Toen bekend werd dat Toninho ALS had, een ziekte met grote impact op zijn leven, ging Maurice mee op Militaire Bedevaartstocht naar Lourdes.

Impact op anderen

- Het verhaal van Maurice van Dreumel en aandrager Gerard Schouwink laat zien hoe belangrijk het is dat we naar elkaar blijven omkijken, vanuit een persoonlijke motivatie en na een onmogelijk verlies. Deze nominatie laat zien dat veel werk voor veteranen 'in de schaduw' plaatsvindt en vaak niet gezien wordt. Deze nominatie is een bevestiging voor al het onzichtbare werk dat wordt gedaan door veteranen, familie en nabestaanden om elkaar te steunen, te erkennen en te waarderen.
- De jury neemt de impact mee die de nasleep van de gebeurtenissen in 2008 hebben gehad en waardeert de steun die door adjudant Maurice van Dreumel sindsdien is gegeven. De jury ziet het werk van Maurice als een voorbeeld voor de manier waarop we uiting kunnen geven [LB2] aan de nazorg en ondersteuning van alle betrokkenen.
- De jury ziet dat deze steun niet eenmalig is of tot het einde van de missie, maar tot op de dag van vandaag houdt Maurice van Dreumel contact met zijn eenheid, met Toninho Norden en Roger Hack en de nabestaanden van Mark Schouwink en Dennis van Uhm.
- De impact op ons allen wanneer we dit voorbeeld en betrokkenheid zien vanuit zo'n nare situatie. Het gaat verder dan de betrokken kring, het raakt ons allemaal.